

Vasq. d.traet. de success. creat. §. 2. i. limit. 7. nu. 6. 1. & de success. resol. §. 1. nu. 4. 5. Grassus d. §. Testamētum. q. 15. nu. 6. Gail. d. li. 2. obs. 1. 12. nu. 26. Rodericos Soarez in l. quoniam in prioribus 32. in vltim. ampliat. C. de inoffic. test. Pif. di. li. 1. c. 7. n. 4. 1. Hart. Pistor. d. q. 1. n. 18. & Sichardus in d. l. hac consul-

bit locum dispositio §. ex imperfecto Respon. quod non. Ita tenet Spec. de instrum. editio. §. compendiose. post n. 32. versic. quid si filius. & ita communiter concluditur, vt dicit Alex. in d. §. ex imperfecto. n. 7. Hanc etiam opin. dicit esse comunem Boer. in d. decis. 240. in fin. verbis. Natta in d. §. ex imperfe-

cto, nu. 227. & dicit Riminal. in d. §. ex imperfecto. n. 1. quod ita tenent communiter Doctores. Quod enim contra communes regulas statutum est, non debet trahi in consequentiam. Et hac opin. propter auctoritatem tenenda esset in practica. licet forte in puncto iuris contraria sit verior.

tissima 21. §. ex imperfecto. n. 5. C. de test. Harp. i. Quod non. Adde pro hac opinione Rod. Soar. in rep. l. quoniam in prioribus. C. de inoffic. test. ampl. vlt. n. 6. contrariam tamen nouissimè Berenge. Fern. in repet. l. in quartā. ff. ad l. Falcid. c. 1. nu. 47. Gou-

QVÆSTIO XIII. SVMMARIA.

Ex Claro.

1 Ex testamento imperfecto inter liberos succeditur tanquam ex

ADDITIONES.

QVÆSTIO XIII.

1 Dicitur succedi ex testamento, non autem ab intestato. Quod in omnibus illis casibus, quibus minus solemnibus patris dispositio inter liberos vim testamenti habere dicitur, non ab intestato, sed magis ex ipso testamento succeditur: atque omnia, quæ de solemnibus testamento disposita reperiuntur, etiam hoc in testamento locum sibi vindicent; ita vt in eo pater pupillariter substituere, & exheredare, itemque tutorem constituere possit, tenent

1 Estat nunc videre circa hanc materiam testamenti inter liberos concluditur, nunquid ex huiusmodi testamento imperfecto inter liberos dicatur succedi tanquam ex testamento, non autem tanquam ab intestato? Vtilitas autem est maxima: quia si valet, vt testamentum, sustinebitur substitutio pupillaris, vt exhereditatio, vt datio tutoris, quæ omnia fieri non possunt in codicillis, & ideo

no possunt suscipi, vbi non valet nisi ab intestato, & sic in vim codicillorum Respon. quod dicitur succedi ex testamento, non autem ab intestato. Ita tenet gloss. in l. filij. in verb. ab intest. C. famil. hercisc. & ita tenent communiter omnes Doctores, vt dicit Corn. in d. §. ex imperfecto. nu. 12. in fin. Bertrand. consil. 141. num. 5. lib. 3. in 2. parte. Hanc etiam opin. dicit esse comunem Iaf. in d. §. ex imperfecto. nu. 221. Satis enim dicitur testamentum, ex quo lex illud approbat pro testamento, supplendo defectus solemnitatum, & vult ex eo succedi.

post Clarum nostrum, & ab eo allegatos, Alex. in l. hac consultissima 21. §. ex imperfecto, nu. 2. C. de test. Decius conf. 610. nu. 3. Emanuel & Costa in l. Gallus, 29. §. & quid sit tātū, 5. nu. 41. par. 1. ff. de liber. & posthum. heredib. institut. Fernand. Vasq. in tractat. de success. creat. §. 21. nu. 47. cū seq. Lud. Zū thus in respon. pro vxore. nu. 48. Mich. Grass. lib. 1. recept. sent. §. testamentum, quæst. 11. numero 2. Hartma. Pistoris libro 1. numero 22. & Thadaeus Pifo libro primo, variarū resolut. cap. 7. num. 21. Harprec.

QVÆSTIO XIV. SVMMARIA.

Ex Claro.

1 Scheda a patre scripta continent eius vltimam voluntatem, valet inter liberos in vim testamenti. 2 Et an requiratur, quod in ea appositus sit dies. 3 Et an debeat esse in omnibus per extensum scripta absque aliqua abbreviatione. 4 Et quid si tanquam modo sit ab ipso patre subscripta, non autem eius manu in totum scripta. 5 Et quid si non sit eius manu scripta, sed tantum reperta in eius arca. 6 Et quid si non sit scripta, neque subscripta a patre, sed tantum ab ipsis filiis. 7 Et quid si reperitur scheda testamenti in lib. Notarij. 8 Et quid si filij non sint in ipsa scheda equaliter instituti. 9 Et an hæc conclusio locum habeat etiam in scheda confecta in fauorem pie cause.

Ex Additionibus.

1 Parentis scheda, manu ipsius conscripta, valet inter liberos in vim testamenti. 2 Sententia l. vlt. C. famil. erciscund.

3 Voluntas patris inter liberos ex imperfecto testamento generaliter suscipitur. 4 Explicatio Nouell. 107. cap. 1. 5 Filij semper obseruare debent voluntatem parentum. 6 In testamentis, & codicillis, & nuda voluntate, quot requirantur testes. 7 Testamentum vnde deriuetur. 8 Mens testatoris in testamentis dominatur. 9 Scriptura priuata regulariter non requirit diei designationem. 10 Aliud in scheda, sine testamento inter liberos condito obtinetur. 11 Nota quatenus in testamentis tolerantur. 12 An testamentum a patre saltem subscriptum, inter liberos valeat. 13 Nunquid scheda in arca patris reperta, non tamen eius manu scripta, in vim testamenti valeat remissimè. 14 Et quid si scheda ista ab ipsis filiis sit subscripta. 15 Et quid si scheda testamenti reperitur in libro Notarij. 16 An, & quatenus pater liberos suos ex inæqualibus partibus heredes scribere possit, variæ opiniones. 17 Prima opinio. 18 Secunda opinio. 19 Tertia opinio. 20 Confirmatio huius posterioris opinionis. 21 Consideratio l. filij 16. & d. l. vlt. C. famil. ercisc. 22 Quatenus parenti permissa sit illibata diuisio inter liberos. 23 Interpretatio d. l. vlt. in princ. C. famil. ercisc. 24 An, & quatenus æqualitas inter liberos seruanda.

ADDITIONES.

1 Si reperitur scheda. Adde, quæ in hac scheda solennitatis requiratur, Caph. conf. 277. n. 15. 16. 17. 18. vol. 3. Gou. b. Talis scheda valet, &c. Parentis scheda, manu ipsius conscriptam, absq; vltimis testibus inter liberos validi testamenti loco substituere (contra Salicetū in l. hac consultissima, 21. §. ex imperfecto. C. de test. Alexand. conf. 76. n. 12. li. 3. & Cuiacium in suis consultationibus. consultat. 1. & Nouell. 107.) tenent Doctores communiter, Bar. in l. filij, qui testamentum 25. n. 4. ff. qui test. fac. poss. Bal. Corneus, Fulgos. Caltrés. Natta, Iafon, & Sichardus in Auth. quod sine. C. de test. Guil. Benedict. in ca. Rainutiū, 16. in verb. testamentum, n. 85. de test. Menoc. li. 4. præsumpt. 7. n. 5. Grassus lib. 2. recept. sent. §. testamentum, q. 16 n. 2. Gail. li. 2. obs. 1. 12. n. 7. Hartman. Pistor. li. 1. q. 1. n. 4. Reusnerus in tract. de testam. par. 4. c. 3. n. 18. Fachinetus lib. 4. controuers. iur. ca. 1. Elbertus Leonianus conf. 8. n. 4. Speckhā. cent. 1. q. 48. Thadaeus Pifo lib. 1. var. resolut. c. 7. n. 7. Barbat. consil. 58. lib. 4. Boerius decis. 240. Arumæus exercit. Iustin. 7. th. 12. & Gilkenius in d. l. hac consultissima, 21. §. ex imperfecto. nu. 15. C. de testam. Hæc; receptissima opinio nititur primū textui in l. vlt. C. famil. erciscund. vbi Constantinus Imperator sancit, quod quælibet dispositio patris de hereditate sua valeat inter liberos, etiam si solennitate legum huiusmodi dispositio fuerit destituta: Quæ posteriora verba omnem solennitatem, & consequenter etiam testium adhibendum, complectuntur. Accedit deinde textus in d. l. hac consultissima 21. §. ex imperfecto 1. C. de test. vbi Imp. Theodosius, & Valent. generaliter constituerunt, ex imperfecto testamento valere voluntatem patris inter solos liberos. Præterea vt probatur hæc sententia per Nouell. 107. c. 1. vbi Iustinianus; Volumus, inquit, vt si quis litteras sciens, inter suos filios voluerit facere dispositionem, primū quidem eius subscriptione tempus declarat: deinde quoq; filiorum nomine propria manu ad hoc uncias, in quibus scripsit eos heredes, &c. Et paulo post: Si tamen aut uxori, aut extraneis personis aliquibus voluerit relinquere legata, aut fideicommissa, aut libertates, & hæc propria scripta manu, dictaq; a testatoribus coram testibus, quoniam omnia consequenter in dispositione posita ipsi, & scripterunt, & uolunt ualere, sint firma, &c. Quibus ex uerbis intelligere promptum est, Iustinianum Imp. illud uelle, ut testamentum inter liberos conscriptum absq; testium adminiculo, seruandum sit, si modo pater præscriptam obseruauerit: nisi aliquid uxori, uel extraneis legauerit: tunc enim testes adhibendi sunt. Hanc deniq; conclusionem manifesta confirmat ratio: tum quia æquitatis consentaneum est, ut si filij obseruent parentum uoluntatem, tamen si omni solennitate careat: cum ipsa ueritas sola inter eos spectari debeat. Tum quia frustra hic requiritur testium præsentia; cum talem fuisse parentum dispositionem, satis constat, docente Menochio d. lib. 4. præ-

QVÆSTIO XIV.

Habetur etiam in hac materia testamenti inter liberos conditi aliam constitutionem mirabilem, quæ est posita in Authen. quod sine. C. de test. per quam disponitur, quod si reperitur scheda scripta a manu testatoris, in qua continetur eius dispositio inter liberos talis scheda valet, & illi standum est, etiam, quod in ea conficienda non interuenerint aliqui testes, neq; vlli ipsi scheda se subscripserint. Et ita se habet magis communis opinio. vt attestatur Alex. conf. 105. in fi. lib. 7. quem refert Io. Dilect. de arte testandi. tit. 2. cau. 2. in fin. & aduerte circa intelligentiam terminorū quia Aut pater testando inter liberos sine in scriptis, sine per nuncupationem adhibuit testes, & tunc, etiam si non fuerit adhibitus numerus septem testium, vel etiam deficiant aliqua alia solemnitates à iure requisitiæ, suscipitur nihilominus testamentum ex dispositione d. §. ex imperfecto

sumpt. 7. numer. 5. ad finem.

6 Huic decisioni non aduertatur, quod nec codicillus, nec testamentum dici possit ea voluntas, cui desint testes: cum in testamentis exigantur septem testes, in codicillis quinque. d. l. hac consultissima. 21. in princ. l. cum antiquitas. 28. §. vlt. l. nostram.

7 dummodo de eo deponant saltem duo testes, etiam femina, etiam non e rogata, vt dixi sup. q. 8. vers. Hinc inferitur, & seq. d. Aut vero pater aliquos testes non adhibuit, sed tantum uoluntatem suam in scriptis exaratam reliquit, vel in arca, vel apud Notarium, vel aliquem alium non suspectum, & hoc casu habet locū dispositio d. Auth. quod sine. scil. vt talis scheda valeat, & illi standum sit, licet careat solemnitatibus requisitis, dummodo appareat, quod sit scripta a manu ipsiusmet testatoris.

2 Sed nunquid requiritur, quod in huiusmodi scheda appositus sit dies, quæ confecta est? Respon. quod sic. Ita tenet Bal. in d. Auth. quod sine, n. 4. & est commun. opi. vt dixit Natta in repet. d. Auth. quod sine, n. 30. & seq. Lex enim requirit tempus in illa apponi, vt in d. Authen. quod sine. Debet ergo apponi formaliter, & specificè, vt si aliqua suspicio falsitatis subsistet, facile deprehendi possit. Et hanc conclusionem nota pro limitatione eorū, quæ dixi infra li. 7. §. scriptura. quod scil. regulariter in priuata scriptura non requiritur dies, neque annus.

8 dem vt testatoris præcipue in testamentis dominatur: & ex uoluntate testatoris omnia pendunt, quæ in testamento disposita sunt. l. in conditionibus, 19. in princ. ff. de conditionib. & dem. & expositum supra ad q. 1. nu. 1. & 2. Harprec.

c Non rogata. Adde, quod testes esse adhibitos & conuocatos satis est probare dato, quod haud constet eos esse rogatos commune Alex. in l. sciendum nu. 41. ff. de verb. obligat. qui tamen nu. 43. dicit magis communem esse, quod haud præsumatur rogati. Adde communem etiam, atq; vide per Diaz regul. 75. 1. vbi retulit Iaf. quadrupliciter limitantem, in d. l. sciendum. Et regulam, quod testes in testamento debeant, esse rogati cum tribus fallen. vide per Soc. in reg. 505. Et no. quod testis rogatus à testatore, ex quo eius fides fuit approbata, quod haud potest amplius reprobari. Ita per Alex. in consil. 54. in fin. vol. 3. Giach.

d Aut vero. Adde, & vide per Rim. in conf. 439. n. 13. vbi fultus. Giach.

e In huiusmodi scheda appositus sit dies. Et si scriptura priuata ad sui firmitatem regulariter non requirit diei designationem, l. cum tabernam. 34. §. 1. ff. de pignobus, & hypothec. tamen in scheda, siue testamento inter liberos a parente condito non solum anni, sed etiam diei mentio necessario facienda est, d. Nouell. 107. cap. 1. & dict. Authent. quod sine. C. de testam. Ratio illa assignari potest: quod si diuersæ schedule deprehenderentur, sciri non possit, quæ scheda vltimo exarata fuisset, si forte vna cum alia pugnaret, cum nouissima scriptura præualere soleat, l. si quis in princ. 22. ff. de legat. 3. Gilkenius, num. 2. & Sichardus num. 5. in dict. Authent. quod sine. C. de

de test. Thad. Pifo d. lib. 1. var. resolut. c. 7. nu. 11. Harprec.

f. Pater omnia extense scripsit.] Quamuis nota in aliorum testamentis non repudientur. Lucius Titius 40. in prin. ff. de test. militis, l. quotiens, §. sed & si quis, ff. de hered. instit. in testis tamen inter liberos requiritur, ut vicia, siue summa pecunie non per numeros, qui facile mutari possent, sed per convenientem literarum serie exprimitur. Idque fultus explicat Pifo d. c. 7. nu. 11. cu. seq. Lud. Zunthius conf. pro vxore n. 52. & seq. Grassus d. §. test. q. 16 n. 3. Gilkenius n. 1. & Scharf. nu. 4. in d. Auth. quod sine, C. de testam. Harprec.

g. *Schedula non sit a patre, sed ab alio scripta.*] Si testamentum non ab ipso patre, sed ab alio conscriptum sit, & patre tamen specialiter liberos vigore sui obtinet arg. Nouell. 18. c. 7. & inde desumpta Auth. si modo C. familie erisc. d. eo quod paria sunt, manu propria scribere testamentum, vel ei manu alterius scripto sub scribere, argu. principij, vers. in ijs aut, & c. Instit. de empt. & vendit. l. sicut §. non videtur r. ff. quib. mod. pig. vel hy post. soluit. l. 1. §. 1. ibi, sub scriptio nem, ff. de conslit. prin. l. si ita stipulatus, r. 26. §. Chrylogonus, ibiq; Ias. ff. de verb. oblig. Atq; ita, post Claru. alioque ab his relatis, sentit. And. Gail. d. l. 2. obf. 112. nu. 8. Meno. d. l. 4. præsumpt. 7 n. 6. Grassus d. q. 16. n. 5. Pifo d. c. 7. n. 9. 10. Harum. Pistoris d. q. 1. n. 7. & Nicol. Reufner. d. tract. de test. par. 4. c. 4. nu. 14. Tamest aliud placeat Gilkenio in d. l. hac consilissima. 21. §. ex imperfecto, n. 19. C. de testam. & Meyrero in tract. de testamentar. successio. lib. 1. tit. 15. n. 10. & seqq. Harprec.

h. *Subscribens ceterum vir rudi scribere.*] De ista cōi, in mādāte scribi, vide per Villab. in reg. 138. atq; per Crau. in conf. 73. Et an scriptura manu propria scripta dicatur, quando de mandato debitoris scripta reperitur, vide per Dec. in c. quonia contra. de probatio. atque per

Sed quia tex. in d. Auth. quod sine dicit non signis, sed litterarum consequentia quaro, vtrū de necessitate requiratur, quod in huiusmodi schedula pater omnia extense scripsit, absq; vllis imbreuiaturis, etiam vsitatis? Resp. quod sic. Ita dicit Bart. in l. quoties §. 1. nu. 4. ff. de hered. inst. & est communis sententia, ut ait Natta, in repet. d. Auth. quod sine, nu. 38. Quatamen intelligenda est, ut procedat circa numerum unciarum, vel summam aliquam pecunie, signis Arithmeticis exprimendam, in quibus de facili potest falsitas committi; sed in reliqua dispositione credo, quod sufficiat illam esse scriptam eo modo, quo cetera scriptura communitur conscribi solent. Et hic fuit sensus Imp. ut apparet in corpore, vnde Authentica ipsa sumpta est.

4. *Quaro, quid si d. schedula non sit a patre, sed ab alio scripta, sit tamen ab ipso patre subscripta, nunquid hoc sufficit? Respondeo, quod sic. Nam subscribens censetur virtualiter scribere omnia contenta in scriptura, quam sua subscriptioae confirmat. Ita tenet Paul. de Castro, consil. 93. post nu. 2. lib. 1. & est communis sententia, ut dicit Natta in d. Auth. quod sine, nu. 44. & seq. Quam ego etiam sequor, modo in subscriptione fiat mentio, quod sit testamentum. Licet enim regulariter sola subscriptio generalis sufficiat, qui quid dixerit Bar. in leg. diuis. §. ite senatus, nu. 2. ff. de falsis. contra quem est communis opinio, ut dixi infra lib. 7. §. scriptura, tamen vbi lex pro forma requirit quod aliquis manu propria scribat; semper mihi placuit opinio Bart. quod scilicet requiratur specialis subscriptio, quia alias de facili supponendo vna scripturam pro alia posset falsitas fieri, quam precipue in hac testamentorum materia lex habet valde suspectam. Et ita teneas, nisi schedula ipsa aliquo alio argumento, quam tali subscriptione, confirmata esset.*

5. *Item quaro? Pone, quod reperitur in arca patris schedula continens diuisionem bonorum inter filios, quae tamen non sit scripta, neque subscri-*

pta manu ipsius testatoris: nunquid talis schedula inter ipsos liberos valebit, ita ut ab eis seruanda sit? Resp. quod non. Esset enim nimis aperta hoc modo via fraudibus. Et ita communiter concluditur, ut ait Ias. in d. Auth. quod sine, post num. 1. Guil. de Bened. in 1. parte repet. cap. Raynut. folio 156. post numerum 87.

6. *Sed pone, quod schedula ipsa non sit a patre scripta, nec subscripta, sed tamen sit subscripta ab ipsis filiis, nunquid valebit? Respondeo quod sic. Et ita concludunt communiter Doctores. ut dicit Natta in d. Auth. quod sine, nu. 51. Intellego, quod volent non ut testamentum, ex dispositione ipsius Authent. quod sine, sed vtr contractus, ex conventionne ipsorum filiorum: quod nota, quia est magni effectus, ut dixi supra quest. proxima.*

7. *Præterea quaro, si reperitur in lib. Notarij schedula testamenti, non tamen in ipsa schedula sit scriptum, quod fuerit tale testamentum lectum coram testibus, nunquid valebit inter liberos? Resp. Bart. in l. fideicommissa, §. quoties, nu. 1. ff. de legat. 3. loquendo per verbum forte, tenuit, quod sic. Contrarium tenuit Bald. in dict. Authent. quod sine, nu. 1. etiam in fortiori bus terminis, quando scilicet in schedula reperitur descripta nomina testium. Et opinio Baldi communiter tenetur, ut dicit Natta in dict. Authent. quod sine, nu. 3. Cum enim lex requirat manum propriam ipsius patris, aliena sufficere non debet.*

Sed quaro, nunquid dispositio d. Authent. quod sine, habeat locum, etiam si filij in ipsa schedula non sint equaliter instituti? Respond. quod sic. Et ita dicunt commun. Doctores, ut dicit Socin. Im. consil. 189. numer. 87. libro secundo, & consil. 24. post numerum 9. libro tertio. Intellege, modo sit modica disparitas, alias secus.

9. *Vberius quaro, nunquid dispositio Authent. quod sine, extendatur etiam, ut locum habeat in favore*

Iac. de S. Georg. Auth. si quis in aliquo, col. pen. de eden. Alex ad Bar. in l. r. r. u. §. senat. ff. de fal. per Marti. in ling. 471. & per Nat. conf. 287. n. 4. & Caphocof. 272. n. 85. Itē quod subscribes dicatur subscribere, atq; consensu præbere his, quae in scriptura continentur, vide per Nat. in conf. 65. 1. in 2. dub. atq; per Affl. decit. 361. in 2. dub. Angel. de Arc. Inlit. de empt. atq; vend. nu. 2. Et subscribens haud possitalem scripturam impugnare, nisi doceat se fuisse deceptum, aut sub ductū ad ita subscribendū: vide Crau. in d. conf. 73. post n. 40. Et regulam, quod subscribes approbare, & se obligare censetur, cum trib. fallē, vide per Soc. sūb reg. 477. & aliam consimilem cum vna ampliatione atq; sex Fall. p. eūdē reg. 439. Gou. i. Reperitur in arca patris schedula.] Quod si schedula, in arca patris repta, cōtinens voluntatē patris, nec tamen eius manu scripta, vel subscripta, nullas proxtus vires habeat, tenet etiam Michael Grassus d. §. testamentum q. 16. nu. 9. Harprec.

14. *Si reperitur in schedula, quae a patre nec scripta, nec subscripta sit, dū tamen a filiis sit subscripta, omnino valet, non quidem ut testamentum, sed ut contractus ex conventionne ipsorum filiorum, & ideo etiam talis dispositio careat solemnitate dictae Auth. quod sine, C. de test. ut puta anni, vel diei; nihilominus tamen tenet, & subsistit, per notata Thadei Pifonis d. lib. 1. var. resolut. c. 7. n. 45. Grassi d. 19 nu. 4. & Ludouici Zunthi d. conf. pro vxore nu. 53. & seq. Harprec.*

15. *Si reperitur in libro Notarij schedula testamenti, in libro Notarij repta, quae nec scripta, neque subscripta sit a testatore, neque etiam in ea sit scriptum, talem schedulam lectam fuisse corā testibus, inter liberos non sustineatur, tenet quoque Thadeus Pifo d. c. 7. nu. 9. Harprec.*

16. *Qui auctores de militum privilegijs scripserint.*

17. *An & quatenus in testamēto militis testes debeant esse rogati.*

18. *Militis testamētum ex nuda, siue sola ipsius voluntate sustinetur.*

19. *Quae voluntas dicatur nuda, & sola.*

16. *stionem (qua controuertitur, an pater iure singulari testando, liberos suos ex disparibus partibus hæredes scribere possit) tres diuersæ Doctō unocurrunt opinionēs. Sunt enim, qui autumant, non aliter patrem inter liberos, prætermittis solemnitatibus, testari posse, quam si æqualitatem inter liberos tenet, Romanos conf. 179. incip. ampliffime Doctō. num. 16. & conf. 385. num. 5. allegans Speculatorem in tit. de instrum. edit. §. compendiose, versic. quid si pater, num. 19. Barbat. conf. 32. scribitur præclare, num. 6. vol. 1. Decius conf. 195. incip. & protenui num. 6. Crot. conf. 121. num. 22. Marian. Socinus conf. 147. num. 22. vol. 2. Tiraquell. de iure primigenior. quæst. 4. num. 4. & alij ab his citari. Rursus non desunt, qui destruant, testamentum paternum inter liberos subsistere, si pater non magnam & iniuriosam, sed paruum siue modicam inæqualitatem inter liberos obseruauerit. Curtius Lunior, & Iason in d. l. hac consilissima 21. §. ex imperfecto, num. 2. C. de testam. Couarr. in c. Raynutius. 16. §. 1. num. 3. de test. Anton. Gabriel. conclus. 6. num. 5. Meyrer. in tract. de testamentar. successio. lib. 1. tit. 14. num. 10. & 25. cum seqq. vbi plures allegat. Et hanc opinionem sequitur hic Clarus noster num. 8. in fine. Denique plures existimant: patrem iure singulari testando, liberos suos ex disparib. portionibus hæredes instituere posse, siue disparitas illa, & inæqualitas parua fuerit, siue magna. Baldus in l. filij 16. num. 5. C. famil. erisc. Salicetus ibidem num. 4. Paulus de Castro, Corneus, & Rimibald. in d. l. 21. §. ex imperfecto, C. de testam. Alex. conf. 146. vño themate. n. 15. vol. 2. Boerius decif. 240. nu. 10. Marianus Socinus sibi contrarius conf. 24. vol. 3. & 189. num. 87. vol. 2. Guilielm. Benedict. in d. c. Rainutius in verb. testamentum, 1. nu. 72. de testam. Natta conf. 622. non ambigitur, vol. 3. Vasquius in tract. de successio. creat. lib. 3. §. 21. num. 67. Gail. d. lib. 2. obseruat. 112. num. 23. Francisc. Mantica de coniectur. vlt. voluntat. lib. 6. tit. 2. nu. 12. Grassus d. §. Testamentum, q. 1. nu. 8. Hartm. Pistor. prædicta q. 1. nu. 11. D. Collega Bocers. claff. disp. 2. th. 70. edi. 2. Fachineus lib. 4. controuerf. iur. c. 2. Gilkenius in d. l. 21. §. ex imperfecto nu. 24. cum seq. C. de test. Reufner. in tract. de testam. part. 4. c. 5. num. 3. cum seqq. & Thadeus Pifo lib. 1. var. resolut. c. 7. nu. 26. & seq. Atque secundum hanc vtr receptiorem, ita & vteriore sententiam consuluit Collegium in clytium Facultatis iuridicæ Tubingensis, 25. Ianuar. Anno 1613. Comprobatur hæc conclusio primū q. textu d. l. hac consilissima 21. §. ex imperfecto, 1. C. de testam. vbi generaliter dicitur, ex imperfecto testamento voluntatem inter liberos valere: nec distinguitur, vtrum æqualiter, vel inæqualiter hæredes instituti fuerint. Ergo nec nos distinguere debemus, l. 3. in fin. ff. de offic. præsid. l. 1. §. 4. ff. de offic. præf. vbi. l. 21. de precio. ff. de public. in rem act. Secundo q. confirmatur ista hæc opinio argumento dictae l. filij 16. & d. l. fin. C. famil. erisc. vbi scribitur, seruatō senatus consulti auxilio, defuncti voluntatem inter liberos custodiendam esse. Si locus senatus consulti, scilicet Trebelliani, auxilio esse debet: vtique fieri potest, vt alter filiorum onere fideicommissi prægrauetur, ac*

proinde quartam ex Trebelliano deducere possit: ex quo manifestum oriri inæqualitatem posse nemo non intelligit. Tertio hæc decisionem corroborat textus in l. parentibus, 8. C. de inofficioso testam. d. si filia. 20. §. si pater. 32. & l. ex parte, 39. ff. familia erisc. l. quoties. 10. & l. si cogitationes 21. C. eod. & l. cum patr. 77. §. eundem 8. ff. de legat. 2. in quibus libus parenti permisa est legitima portio, modo filios fraudet. Quarto accedit textus in præallegata Nouell. 107. cap. 1. vbi Iulianus iubet parentes designationem vnciarum facere, sicque cuique liberorum suam portionem assignare. Quod sane absurdum iudicari posset, si liberi æqualiter instituedi essent. Postremo pro eadem conclusione facit, quod aliquo hac inuestigatio (an parentis testamentum imperfectum inter liberos seruandum sit) nullam afferret utilitatem. Nam si liberi æqualiter sunt instituendi, nil referre videtur, vtrum seruandum sit, nec ne, testamentum. Si enim seruandum sit, æqualiter succedent defuncto parenti: si vero non sit seruandum, similiter ab intestato æquis portionibus vocabuntur. Fachin. d. lib. 4. controuerf. iur. cap. 2. vers. ego sane in priorem, & c.

23. *Huic traditioni non repugnat. d. l. fin. in princ. ibi, pares videntur esse, C. famil. erisc. ex qua dissentientes colligunt, pares, siue æqualem inter filios hereditatis diuisionem debere esse. Illa namq; legis verba (pares videntur esse) non de paritate, seu æqualitate portionum, sed potius de pari succedendi iure sunt accipienda. Quasi dicat Constantinus Imper. inter omnes hæredes suos, hoc est, liberos, qui ex quolibet venientes gradu, tamen pares esse videntur: id est, pares in succedendo, veluti filius, & nepos ex filio præmortuo. (Hi quippe pares sunt in succedendo, licet non sint in eodem gradu) inter omnes, inquam, hos, qui pariter succedunt ab intestato, patris vltima voluntas custodienda erit, etiam si solemniter testam. non continetur. Atq; ita recte glossa ibi, super verbo, pares, textum interpretatur. Alias etenim, si de æqualitate portionum intelligeretur, sibi metipsum aduerfaretur: eo quod deinceps senatus consulti Trebelliani auxilium considerat.*

24. *Sic quoque non resistit, quod inter liberos æqualitas sit seruanda, quæ amicitiam patet; disparitas vero discordiam & similitates, argu. l. inter filios, 11. C. famil. erisc. Auth. in successione C. de ius & legitimis liberis Nouell. 22. c. 28. vers. hanc itaq; partem, & c. l. cum oportet. 6. §. non aut in fin. C. de bonoq; liberis, & c. & l. maximum vitium, 4. C. de liber. præ. Quoniam ista, & similia iura procedunt, si non sit expressa voluntas patris testantis in contrariū. Si quidē in dubio duntaxat lex vult feruari æqualitatem inter liberos, vt liberos 17. ibiq; Bald. nu. 1. C. de collationib. Etiam ante ostensum est, licere parentibus cuique vni filiorum, quam alteri relinquere, si modo legitimam cuique portionem relinquat, & d. l. fin. C. vbi Iason, C. de inoff. testam. & iuribus similibus allegatis supra num. 22. Harprec.*

25. *Pia causa.*] Adde & per Dec. in c. scripta, nu. 14. de fide instrum. vbi quod non. Giach.

Q V Æ S T I O X V. S V M M A R I A. Ex Claro.

- 1 Plura esse militum privilegia in condendis testamentis.
  - 2 Et an requiratur testes esse rogatos.
  - 3 Et in testamento militis possit mulier pro teste interuenire.
  - 4 Et an huiusmodi privilegia competant militibus etiam non existentibus in expeditione.
  - 5 Et an competant alijs personis existētib; in castris, nō tamen militantibus.
- Ex Additionibus.
- 1 Qui Auctores de militum privilegijs scripserint.
  - 2 An & quatenus in testamēto militis testes debeant esse rogati.
  - 3 Militis testamētum ex nuda, siue sola ipsius voluntate sustinetur.
  - 4 Quae voluntas dicatur nuda, & sola.

- 5 Libera testamenti factio militibus concessa.
- 6 Explicatur §. plane. i. Inst. de militari testam. & l. diuus, 24. ff. de testam. milit.
- 7 Verba narrative tantum, non dispositiue posita, nihil probant.
- 8 An in testamento militari mulier testis esse possit.
- 9 In testamento militis omnis solemnitas iuris civilis remissa.
- 10 Homo nomen generale est, vtrumq; sexum complectens.
- 11 Milites, in expeditione agentes, privilegijs militarib; fruuntur.
- 12 Quando milites in expeditione de gere dicantur.
- 13 Pagani testamentum in prociū, siue loco hostili quoquo modo factum, valet.
- 14 Cessante privilegij causa cessat & ipsum privilegium.
- 15 Num milites nostri temporis gaudeant privilegijs militaribus.
- 16 Hodie in bellis licitis non minore, quam olim, diligentia, & labore est opus.
- 17 Ob quam rationem militibus solemnitates iuris communis sint remissa.